

Arrest

nr. 339 588 van 15 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. JP LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 29 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2025.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar P. LIPS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U hebt de Ethiopische nationaliteit en u werd geboren op [...] september 1998 in Jigjiga. U groeide op bij een vrouw die u altijd beschouwde als uw biologische moeder. Haar echtgenoot zag u als uw stiefvader, en hun vijf zonen beschouwde u als uw halfbroers. U geloofde dat u, net als dit gezin, tot de Ogadeen-clan behoorde, wat een van de meest nobele en invloedrijke clans is in de Somalische gemeenschap.

Toen uw pleegmoeder overleed in 2017 kwam u echter te weten dat zij niet uw biologische moeder was. Uw biologische ouders bleken haar vroegere burens te zijn en waren al overleden toen u nog zeer jong was. Vanaf dat moment veranderde uw leven volledig. Uw pleegmoeder had u altijd beschermd, maar nu bleek dat uw biologische ouders tot de Madhibaan-clan behoorden.

Binnen de Somalische gemeenschap wordt de Madhibaanclan beschouwd als een minderheidsgroep, die vaak te maken krijgt met discriminatie en beperkte sociale kansen.

U hebt uw afkomst geverifieerd bij de clanleider van de Madhibaan in Jigjiga, die bevestigde dat uw vader tot deze clan behoorde. Uw vader was omgekomen als soldaat, over uw moeder hebt u geen informatie.

Door uw clanachtergrond moest u het huis van uw pleegbroers verlaten. Ook de schooldirecteur weigerde u toegang tot het onderwijs, waardoor u na de 10de graad moest stoppen en niet mocht doorgaan tot de 12de graad.

Nadat u uit het huis werd gezet was u dakloos, tot u werk vond als bewakingsagent en op uw werkplaats onderdak kreeg. Na vier maanden stopte u met die baan en ging u werken als makelaar. U vond opnieuw een huurwoning in de wijk waar u bent opgegroeid. Uiteindelijk werd u ontslagen als makelaar nadat u beschuldigd werd van diefstal. U begon vervolgens een moestuin en verkocht de opbrengst.

Via een vriendin uit het secundair onderwijs, die ook tot de Madhibaan-clan behoorde, vernam u dat u in aanmerking kwam voor een studiebeurs. Zij studeerde zelf ook in China. In 2018 vertrok u naar China waar u software-engineering aan de universiteit van Liaocheng studeerde.

Toen in 2020 de coronapandemie uitbrak, moest u terugkeren naar Ethiopië. U kon de studie online afmaken in Ethiopië en behaalde uw diploma in 2022. U was ondertussen kleine opdrachten aan het doen als tussenpersoon voor de import en export van producten uit China. In 2022 nadat u uw diploma behaalde, reisde u naar Turkije om machines te kopen om vervolgens een tapijtreinigingsbedrijf te starten. Uw bedrijf stelde 20 werknemers te werk.

Ondanks uw zakelijke succes hielden de problemen rond uw clanachtergrond aan. U werd regelmatig afgeperst door de politie, en u moest vaak van woning veranderen omdat de verhuurders de huurprijs telkens verhoogden wegens uw clan.

In mei 2024 kreeg u een conflict met de burens. Zij wilden dat u water en elektriciteit met hen deelde, wat u weigerde. Daarna werd u aangevallen door hen. De politie kwam, maar in plaats van u te beschermen, sloten ze u drie dagen op vanwege uw Madhibaan-afkomst. Ze zeiden dat niemand u kon beschermen dus dat ze alles konden doen met u. U kwam pas vrij na het betalen van een som geld. U verhuisde daarna naar een andere wijk.

In september 2024 beschuldigde uw nieuwe verhuurder u ervan de huur niet te hebben betaald, terwijl u kon bewijzen dat dit wel zo was. Toch werd u opnieuw opgesloten, en opnieuw kwam u vrij na het betalen van een bedrag.

In augustus 2025 kreeg u problemen met een belastingambtenaar die u afperste. Dit leidde tot een nieuwe arrestatie, deze keer van twee weken, en weer werd u pas vrijgelaten na het betalen van een bedrag.

Op 4 augustus 2025 vertrok u naar China. Vervolgens reisde u op 27 oktober 2025 met een vervalst visum naar België en diende hier op 28 oktober 2025 een verzoek om internationale bescherming in.

Bij een terugkeer naar Ethiopië vreest u een onmenselijk bestaan vanwege uw afkomst uit de Madhibaan-clan.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw Ethiopische paspoort en Chinese visum (1) neer en kopieën van uw reisweg (2), schooldocumenten (3) en achtergrondinformatie over de Madhibaan-clan in Ethiopië (4); opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud (NPO).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. U beschikte namelijk niet over een visum of een visumvervangend document die uw verblijf in België machtigt.

De verklaringen over de manier waarop u pas op latere leeftijd uw werkelijke familieherkomst en clantoebehoren zou hebben vernomen, kunnen niet overtuigen.

- Ten eerste legt u verschillende en onderling tegenstrijdige verklaringen af over hoe en wanneer u te weten zou zijn gekomen dat u tot de Madhibaan-clan behoort. Tijdens het onderhoud verklaarde u dat u hier voor het eerst in 2016 mee werd geconfronteerd bij het afhalen van uw identiteitskaart, toen u vragen werden gesteld over uw clanlijn (NPO, p. 14, 16). Later verklaarde u echter dat u dit pas na het overlijden van uw pleegmoeder in 2017 zou hebben vernomen, via uw pleegbroers, de school en de burens (NPO, p. 15-16). Door deze uiteenlopende verklaringen blijft onduidelijk op welk moment en op welke wijze u kennis zou hebben gekregen van uw clantoebehoren, wat afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw relaas. In deze is het eveneens opmerkelijk dat u pas op volwassen leeftijd zou hebben vernomen dat uw pleegmoeder niet uw biologische moeder was. U verklaarde dat u ervan uitging dat uw pleegmoeder uw biologische moeder was en dat u een kind was uit een eerdere relatie (NPO, p. 13- 14). Tegelijk verklaarde u dat uw stiefvader de biologische vader was van al uw broers, niet alleen van de jongere broers, maar ook van broers die ouder zijn dan u (NPO, p. 14-15). Dat u nooit zou hebben opgemerkt dat deze verklaringen onderling niet met elkaar stroken is opmerkelijk. Gelet op deze inconsistente gezinsverhoudingen is het weinig aannemelijk dat u pas op het sterfbed van uw pleegmoeder zou hebben ontdekt dat zij niet uw biologische moeder was.

- Daarnaast is het weinig aannemelijk dat u tijdens uw jeugd geen enkel besef zou hebben gehad van uw clanstatusen dat eventuele sociale uitsluiting zich pas zou hebben voorgedaan na het overlijden van uw pleegmoeder in 2017. U verklaarde immers dat u een goede band had met uw pleeggezin (NPO, p. 7), een aangename en probleemloze jeugd kende (NPO, p. 15) en met plezier naar school ging (NPO, p. 5-6), zonder aanwijzingen van sociale uitsluiting. Tegelijkertijd verklaarde u dat in uw omgeving algemeen bekend was tot welke clan u behoorde (NPO, p. 15-16; opmerkingen NPO). U stelt dat uw pleegmoeder u steeds heeft beschermd, waardoor u geen problemen zou hebben ondervonden (NPO, p. 17; opmerkingen NPO). Het is echter onwaarschijnlijk dat zij u gedurende uw volledige jeugd volledig heeft kunnen afschermen van de sociale gevolgen van het behoren tot de Madhibaan-clan én u tegelijkertijd in de overtuiging heeft kunnen laten dat u tot de Ogadeen-clan behoorde (NPO, p. 17; opmerkingen NPO), waardoor uw verklaringen over uw onwetendheid over uw clan tijdens uw jeugd niet aannemelijk zijn. U weet daarenboven niet uit te wijden over de manier waarop uw stiefmoeder u beschermd zou hebben en blijkt deze bescherming vooral af te hangen van uw stiefvader, zodat haar overlijden weinig afbreuk doet aan deze bescherming (NPO, p.7). Deze verklaringen zijn bovendien in strijd met andere van uw verklaringen omtrent uw schooltijd. U stelt namelijk dat u reeds sinds uw tienerjaren discriminatie zou gekend hebben op school (NPO, p.6), wat in strijd is met uw eerdere verklaringen altijd beschermd te zijn geweest door uw stiefmoeder en slechts op latere leeftijd bewust te zijn geworden van uw clan. Het valt daarbij maar weinig ernstig te nemen dat u post factum door middel van de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud aangeeft wel degelijk reeds vele jaren geruchten en opmerkingen zou hebben gehoord omtrent uw clan, wat geenszins eenduidig terugkomt in uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal. Uw verklaring dat u voordien nog niet zou beseft hebben dat het om een gemarginaliseerde clan ging, zijn bovendien opnieuw in strijd met uw eerdere verklaringen hier op school reeds de gevolgen te hebben gedragen.

- Ook de door u geschetste plotselinge verandering in houding van uw pleegbroers staat haaks op uw eerdere jeugdervaringen binnen het gezin. U verklaarde dat uw pleegbroers u altijd hadden aanvaard (NPO, p. 19-20), waardoor het onwaarschijnlijk is dat zij u na de dood van uw stiefmoeder plotseling zouden hebben verstoten vanwege uw clan, terwijl deze clan reeds geruime tijd voor hen bekend was. U verklaart daarbij dat uw band met hen voordien steeds goed was geweest (NPO, p. 7). Uw verklaring dat dit verband hield met de erfenis is evenmin overtuigend, aangezien u als niet-biologische zoon geen aanspraak kon maken op een erfenis (NPO, p. 7). Deze tegenstrijdigheden maken uw verklaringen over plotse verstoting door uw pleegbroers weinig geloofwaardig.

- Ten slotte is het opmerkelijk hoe beperkt uw kennis is over uw biologische familie en clanlijn, en dat u geen inspanningen heeft geleverd om hier meer duidelijkheid over te verkrijgen. U verklaart kortweg buiten de clan niets over uw biologische familie te weten (NPO, p.15), wat reeds opmerkelijk is indien dit aan de basis ligt van uw problemen. U kent enkel de naam van uw biologische vader en stelt dat de clanleider van de Madhibaan in Jigjiga hem kende. Over uw moeder had deze clanleider geen informatie (NPO, p. 17-18), ondanks dat zij in dezelfde buurt woonde en andere burens haar wel kenden (NPO, p. 15-16). U kent de

namen van uw verdere familie in Jigjiga niet en u heeft geen pogingen ondernomen om meer te weten te komen over uw familie in Somalië (NPO, p. 19). Door deze gebrekkige kennis en het uitblijven van inspanningen blijft uw gestelde familieherkomst en clantoebehoren onvoldoende onderbouwd, terwijl dit net de kern van uw problemen vormt.

U kan niet aantonen dat u in Ethiopië werd gediscrimineerd of sociaal uitgesloten wegens uw vermeende lidmaatschap van de Madhibaan-clan. Uit uw verklaringen en uw levensloop blijkt dat u toegang had tot onderwijs, werk en sociale netwerken.

- Vooreerst kon u doorheen uw leven rekenen op een sociaal netwerk van familie, vrienden en zakelijke contacten, waaruit geen discriminatie of sociale uitsluiting blijkt. Nadat u door uw pleegbroers werd verstoten, vond u via een neef van uw pleegmoeder werk en onderdak als bewakingsagent (NPO, p. 8). Enkele maanden later vond u via een vriend werk als makelaar (NPO, p. 8). Tijdens uw verblijf in China bouwde u verdere contacten op met Ethiopiërs en handelsrelaties in China, Ethiopië en Somalië, die volgens uw verklaringen telkens via via tot stand kwamen (NPO, p. 4–5). Ook in Ethiopië kon u via uw netwerk klanten aantrekken om uw bedrijf verder te ontwikkelen (NPO, p. 25). Omdat u via uw sociale netwerk steeds kansen heeft kunnen benutten, kan niet worden aangenomen dat u als lid van de Madhibaan-clan discriminatie of sociale uitsluiting heeft ervaren.

- Daarnaast bent u hoogopgeleid. U kon in Jigjiga zonder problemen de tiende graad afronden, terwijl de school op de hoogte was van uw clanachtergrond (NPO, p. 5). Hoewel u verklaarde dat u na de tiende graad niet verder mocht studeren (NPO, p. 6–7), verkreeg u reeds een jaar later een studiebeurs voor een universitaire opleiding in software-engineering in China (NPO, p. 9; document 3), die u met succes afrondde. Uw scholingsachtergrond toont aan dat u niet structureel werd uitgesloten van onderwijskansen. Integendeel, u heeft uw mogelijkheden goed benut en bent in staat geweest een internationaal diploma te behalen.

- De opeenvolging van economische successen in Jigjiga strookt niet met uw bewering dat u structureel zou zijn gediscrimineerd of sociaal uitgesloten wegens uw vermeende clanstatus. Zoals supra besproken, kon u in Jigjiga via uw netwerk herhaaldelijk werk vinden en klanten aantrekken om een eigen bedrijf op te bouwen. Voor uw vertrek uit Ethiopië had u een bedrijf waarin twintig werknemers tewerkgesteld waren en beschikte u over een klantenbestand van ongeveer 12.000 personen. U verklaarde zelf dat u geen problemen ondervond met klanten vanwege uw clan, zolang u goed werk leverde (NPO, p.25). Uw loopbaan wijst op een sterke sociale en economische integratie in Ethiopië, waarbij u kon terugvallen op een netwerk, kansen kon benutten en waaruit geen enkele vorm van discriminatie blijkt.

U kan ook niet aannemelijk maken dat u Ethiopië hebt verlaten vanwege een vrees voor vervolging na de gestelde incidenten.

- Aangezien u niet geloofwaardig aantoont dat u tot de Madhibaan-clan behoort, kan niet worden vastgesteld dat deze incidenten verband houden met een van de beschermde gronden van de Conventie. De aangehaalde incidenten blijven bovendien onbewezen en, voor zover ze al zouden hebben plaatsgevonden, lijken ze te kaderen binnen louter gemeenrechtelijke problemen.

- U heeft bovendien lange tijd gewacht voordat u Ethiopië verliet, hoewel u over de middelen beschikte om eerder te vertrekken. U maakte al meerdere buitenlandse reizen, maar koos telkens ervoor terug te keren naar Ethiopië, ondanks dat u daar al moeilijkheden kende (NPO, p. 3). Het eerste incident vond plaats in mei 2024, maar u bleef nog twee andere incidenten afwachten tot augustus 2025 (NPO, p. 21) voordat u het land daadwerkelijk verliet. Daarnaast verklaart u dat u in augustus 2025 naar China ging om zakelijke redenen (NPO, p. 26), wat weinig overtuigend maakt dat uw vertrek werd ingegeven door een reële vrees voor vervolging.

- U bleef bovendien gewoon werken en wonen in dezelfde omgeving. Hoewel u aangeeft dat u daar werd vervolgd omdat iedereen in uw gemeenschap wist dat u tot de Madhibaan-clan behoort, bent u toch altijd in dezelfde regio blijven wonen en bleef u uw kantoor behouden in wijk 4 (NPO, p. 4) waar u volgens uw verklaring discriminatie ervaarde door de buurtbewoners en werd gearresteerd (NPO, p. 21). Wanneer gevraagd waarom u nooit van werklocatie bent veranderd zegt u dat het praktisch moeilijk was omwille van de grote apparaten (NPO, p. 24), wat een vreemde overweging is als u vreest voor ernstige vervolging.

- Ondanks uw mogelijkheden hebt u ook geen poging ondernomen om u elders te vestigen, bijvoorbeeld in Addis Abeba. Uw stelling dat de Somalische gemeenschap u daar eveneens zou vervolgen (NPO, p. 27; opmerkingen NPO), is niet overtuigend. Uw profiel toont immers aan dat u zowel in Addis Abeba als elders in Ethiopië een waardig bestaan had kunnen opbouwen: u bent meertalig, hoger opgeleid, beschikt over een

zakelijk netwerk in China en Ethiopië, en u heeft voldoende financiële middelen waardoor het redelijk is dat u zich in een andere regio zou kunnen vestigen.

- U kunt ten slotte niet aantonen dat deze incidenten daadwerkelijk hebben plaatsgevonden. U legt geen enkelbewijsmateriaal voor waaruit de beweerde arrestaties blijken (NPO, p. 23). Ondanks uw verklaring dat u drie keer officieel bent aangehouden, zou verwacht mogen worden dat u hiervan ten minste enig bewijs kunt overleggen.

De door u overgelegde documenten kunnen bovenstaande beoordeling niet veranderen. Uw Ethiopische paspoort, uw Chinese visum en de vermelde reisroute bevestigen enkel uw nationaliteit, identiteit en reisweg. Uw schooldocumenten tonen aan dat u een diploma hebt behaald. De achtergrondinformatie heeft niet op u persoonlijk betrekking. Opmerkingen op de notities werden supra besproken. Waar u correcties meegeeft in uw woongeschiedenis is dit gegeven niet van die aard dat dit uw vrees voor vervolging weet aan te tonen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven. U hebt dan ook niet aannemelijk gemaakt een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert de volgende schendingen aan:

“Schending van de wet, in het bijzonder:

- Schending van de artikelen van 62 van voormelde Wet van 15 december 1980 iuncto 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- Schending van de artikelen 48/3 (recht op asiel) in samenhang gelezen met de artikelen 1, A, § 2 (recht op asiel) en 33 (verbod op refoulement) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 zoals gewijzigd én van 48/4 (recht op subsidiaire bescherming) iuncto het verbod op refoulement zoals het haar bijzondere uitdrukking vindt in onder meer artikel 74/17, § 1 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 in samenhang gelezen met de artikelen 2 (recht op leven) en 3 (verbod van foltering) iuncto artikel 13 (recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel) van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950 zoals gewijzigd;
- Schending van artikel 48/6 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980;
- Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel iuncto artikel 48/6, § 1, al. 1 (samenwerkingsplicht) van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980”.

Verzoeker vangt aan met een paginalange opsomming van toepasselijke nationale en internationale rechtsregels en -beginselen inzake het vluchtelingenrecht, mensenrechten en administratief recht (p. 8-16 van het verzoekschrift).

Verder stelt verzoeker:

“3.2.1. De bestreden beslissing schendt de ingeroepen middelen om de volgende redenen.

Verwerende partij weerhoudt in de bestreden beslissing

I.

(1.1) Dat er in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden blijken, wat verzoekende partij niet betwist, en

(1.2) de Belgische asielinstanties heeft misleidt omdat zij: “niet over een visum of een visum vervangend document (beschikt) die haar verblijf in België machtigt », wat verzoekende partij betwist omdat zij niet over een visum etc. die te beschikken om asiel te kunnen vragen en niet inziet hoe dit als misleiding kan kwalificeren. Zij meent dat dit ingeroepen motief de bestreden beslissing niet kan schragen;

alsook de volgende motieven.

II.

(2) Verwerende partij acht verzoekende partij ongeloofwaardig:

(i) omdat zij in hoogstpersoonlijke appreciatie van oordeel is dat het niet aannemelijk overkomt dat verzoekende partij slechts laat in het leven, d.i., wanneer zijn pleegmoeder stierf en haar biologische kinderen er direct en onmiddellijk voordeel uit haalden om verzoekende partij van erfenis uit te sluiten.

Verzoekende partij argumenteert hieromtrent in haar eigen bewoordingen het volgende:

2.1. Regarding the Alleged Inconsistencies in Discovering My Clan Identity

- CGVS Finding: My declarations on how and when learned of my Madhibaan identity are called "tegenstrijdig" (contradictory) and "kunnen niet overtuigen" (cannot convince).
- My Clarification : The CGVS has made a material error of fact by misinterpreting my process of gradual comprehension as a narrative contradiction. My testimony, plus my written "Opmerkingen," shows a clear timeline: 1. 2016: I first felt suspicion during ID procedures. 2. 2017 (after my foster mother's death): I fully understood and confirmed my identity through a clan elder (nabadoon).
- The so-called inconsistency comes from not seeing the difference between hearing a clan name and understanding its meaning as a persecuted minority. My earlier ignorance was because of my foster mother's deliberate protective concealment and because I faced no real problems under her protection. This is a plausible and coherent account, not an incredible one.

De « plotse verandering in de houding van de pleegbroers » om het eigen erfdeel te maximaliseren en verzoekende partij met zijn echte afkomst confronteren en daarmee van de erfenis uit te sluiten, is in tegenstelling tot wat verwerende partij verkeerdelijk wil doen geloven, niet vreemd omdat de bekende hebzucht in quasi alle erfenissen tot twist leidt: verwerende partij heeft het ongetwijfeld zelf meegemaakt of er over gehoord. Het ingeroepen motief kan daarom niet overtuigen.

Verzoekende partij formuleert het wegvallen van de bescherming van zijn pleegmoeder in haar eigen bewoordingen als volgt:

- CGVS Finding: It is called "weinig aannemelijk" (hardly plausible) and "opmerkelijk" (remarkable) that didn't know my origins and that my family turned on me.
- My Clarification: This finding is based on a culturally biased assessment.
 - o Concealment as Protection: In our society, to protect a child from a clan like mine (Madhibaan), you hide his origins. My foster mother did this to save me from "social death." Her death removed my shield.
 - o Family Relations Clarification: The "Family Tree I Confusion" is a linguistic inaccuracy. The man was my foster father; the sons were my foster brothers. We were not related by blood. They kicked me out for two clear reasons in our culture: (i) inheritance greed (eliminating a non-blood rival for the estate) , and (ii) clan-based Stigma (removing the "shame" of a Madhibaan in an Ogaden household).

Om dezelfde redenen kunnen de eerdere successen die verzoekende partij in het leven kende evenmin overtuigend aan haar worden tegengeworpen.

Verzoekende partij specificeert in haar eigen bewoordingen:

2.3. Regarding My Success versus Claimed Discrimination

- CGVS Finding: My education and business success are seen as proof I was not discriminated against.
- My Clarification: This is a fundamental logical error. The CGVS mistakes my struggle to survive for proof of safety.
 - o My Education: I was expelled from Grade 10 right after my foster mother died-that is direct discrimination. My university scholarship came privately from another Madhibaan woman, not from the Ethiopian state.
 - o My Business: My business worked because it was online; clients didn't know my clan. The problems came from people around me (neighbors, police, tax) once they found out who I was. My success made me a target for extortion. The CGVS ignored my key testimony on this point.

De verklaringen van verzoekende partij zijn vanzelfsprekend en daarmee aannemelijk en geloofwaardig:

(ii) omdat verzoekende partij niet kan aantonen dat zij werd gediscrimineerd. Terwijl juist het punt is dat zij maakt: zij werd door haar pleegmoeder (en haar familie zolang de pleegmoeder leefde) als haar kind en alzo lid van de Ogadeen-clan aan de buitenwereld getoond maar nu de familie na het overlijden van de pleegmoeder dit niet langer hooghoudt maar juist verzoekende partij als Madhibaan verstoort, is er niets meer dat verzoekende partij beschermt tegen de maatschappelijk ingebakken discriminatie op alle mogelijke domeinen zoals verzoekende partij documenteert aan de hand van stuk nr. 3 met de vele referenties naar antropologische, historische en wetenschappelijke onderzoeken en studies daaromtrent (< The Madhibaan people (...) have long been faced with systemic marginalization », « This pervasive marginalization has Madhibaan affected nearly every aspect of life for the Madhibaan », < have been treated traditionally as a low caste, scorned and reviled within Somali society », cf. stuk nr. 3, p. 2, en de referenties aldaar, pp. 8-10).

Verder argumenteert verzoekende partij in haar eigen bewoordingen het volgende:

3.1. Regarding the Incidents Reported

- CGVS Finding: The incidents are called unproven and "mere common-law problems."
- My Clarification: The CGVS ignored the discriminatory motive and state involvement.

- o Cause and Effect: The violence started only after everyone knew I was Madhibaan (after 2017).*
- o Discriminatory Motive: They attacked me while saying things like "You are Midgan/Madhibaan." This proves the reason.*
- o State Actors Were Involved: The police jailed me, beat me, and took my money. A public school expelled me. A tax official abused his power, which led to more violence and police collusion. This shows persecution and a total failure of state protection.*
- o Proof: How can I get arrest papers from the same police who illegally jailed me? Asking for this is an unreasonable burden.*

De verklaringen van verzoekende partij zijn vanzelfsprekend of komen overeen met de documenten die zij aan onderhavig verzoekschrift toevoegt (cf. stuk nr. 3 met vele referenties) en waarmee zij bewijst wat zij zegt en aantoont dat haar verklaringen aannemelijk en daarmee geloofwaardig zijn

(iii) omdat verzoekende partij lang wachtte om het land te verlaten en asiel aan te vragen.

Verzoekende partij antwoordt hierop in haar eigen bewoordingen als volgt:

- CGVS Finding: That I waited to leave and traveled back undermines my fear.*

- My Clarification: This misunderstands my fight to stay.*

- o My "delay" was me trying everything to be safe in Ethiopia: using my business money to pay off extortion, and trying to marry into a protective clan (which ended with her father threatening to kill me).*

- o My business trips were to keep my livelihood alive; they don't mean I wasn't afraid.*

- o I finally left only after the July 2025 incident—a two-week detention, beatings, and being told "we can kill you and no one will care." Leaving my successful life to become a refugee is the strongest proof my fear was real.*

(iv) omdat verzoekende partij over een intern vluchtalternatief in Addis Ababa zou beschikken.

Zij betwist dit als volgt in haar eigen bewoordingen:

- a CGVS Finding: I could have safely moved to Addis Ababa*

- My Clarification: This is unreasonable and ignores Country of Origin Information (COI). My safety depends on clan protection network, which I do not have and cannot get in Addis. As a known Madhibaan there, I would be even more vulnerable. COI confirms that clan discrimination is everywhere in Ethiopia and there is no real state protection for people like me.*

Verder heeft verwerende partij niet zoals de wet haar voorschrijft onderzocht of verzoekende partij zich aldaar veilig kan begeven en/of de autoriteiten haar daar voortdurend en effectief kunnen beschermen tegen de onmenselijke behandelingen die bestaan en die verzoekende partij bewijst en documenteert en/of zij redelijkerwijze kan worden verwacht om zich daar te vestigen in de zin van artikel 48/5, § 2 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980. Nergens vermeldt de bestreden beslissing enige overweging daaromtrent. Verwerende partij stelde niets vast laat staan dat zij aantoont dat de hoofdstad een voortdurend en effectief intern vluchtalternatief voor verzoekende partij kan zijn.

III.

(3) Verwerende partij onderzoekt de blootstelling aan willekeurig geweld ingevolge een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, S 2, c) van voormelde Immigratiewet van 15 December 1980 niet.

(5) Verzoekende partij zou bij verplichte terugkeer geen in reëel risico op ernstige schade lijden door willekeurig geweld de zin van artikel 48/4, S 2, a) en b) van voormelde Immigratiewet van 15 December 1980 op grond van dezelfde ingeroepen motieven als voor de verwerping van de gegronde vrees voor vervolging supra.

Verzoekende partij antwoordt hierop met dezelfde tegenwerpingen en bewijzen en documentatie. dat wil zeggen aan hardheidsdrempeloverschrijdende mishandelingen in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950 zoals gewijzigd in samenhang gelezen met artikel 48/4, S 2, a) en b) van dezelfde Immigratiewet omdat zij niet aantoont dat zij bij verplichte terugkeer slachtoffer zou worden van willekeurig geweld;

IV.

(7) De neergelegde documenten kunnen de beoordeling niet ombuigen.

Verzoekende partij toont met haar bewijzen het tegendeel aan; en

(8) Verwerende partij beschikt over een appreciatiemarge.

Verwerende partij heeft een appreciatiemarge maar dat rechtvaardigt niet gelijk welke beoordeling maar verplicht tot een beoordeling die steeds redelijk moet blijken, wat kennelijk niet het geval is zoals werd aangetoond.

De verklaringen van verzoekende partij zijn daarentegen gedocumenteerd en bewezen en daarmee in tegenstelling tot wat verwerende partij verkeerdelijk wil doen geloven, aannemelijk en bijgevolg geloofwaardig. Uit het voorgaande volgt dat mocht er nog twijfel over niet gedocumenteerde verklaringen bestaan, het voordeel van de twijfel aan verzoekende partij dient te worden verleend. Uit het voorgaande volgt eveneens dat verzoekende partij aan haar bewijsplicht in de zin van artikel 48/6, § 4 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 heeft voldaan.”

Verzoeker geeft andermaal een opsomming van vluchtelingenrechtelijke en administratieve beginselen inzake de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming.

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker stuk 3: Wikipedia. (29.12.2025). «*Madhiban*». <https://en.wikipedia.org/wiki/Madhiban>;

Beoordeling

- 1.
- 2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat de volle rechtsmacht waarover de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt in het kader van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet voldoet aan de vereisten van artikel 13 van het EVRM.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. In het verzoekschrift staat herhaaldelijk te lezen dat verzoeker in “*eigen bewoordingen*” repliceert op de respectievelijke motieven in de bestreden beslissing.

De Raad stelt derhalve vast dat verzoeker in het voorliggend verzoekschrift verweer voert ten aanzien van een aantal motiveringen in de bestreden beslissing in een andere taal dan het Nederlands, de taal die ingevolge artikel 51/4, § 3 van de Vreemdelingenwet de taal van de procedure is.

Artikel 39/18, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In afwijking van het eerste lid, moet op straffe van niet-ontvankelijkheid, (de asielzoeker) het verzoekschrift en de overige procedurestukken indienen in de taal die is bepaald bij het indienen van de asielaanvraag overeenkomstig artikel 51/4.”*

De Raad houdt ingevolge de toepassing van artikel 39/18, derde lid *juncto* artikel 51/4, § 3 Vreemdelingenwet geen rekening met de teksten in het verzoekschrift die een verweer vormen ten aanzien van de motiveringen in de bestreden beslissing aangezien zij niet vergezeld zijn van een vertaling.

5. Verwerende partij motiveert omstandig inzake verzoekers relaas als volgt:

- Verzoekers verklaringen over de manier waarop hij slechts op latere leeftijd zijn werkelijke familieherkomst en clantoebehoren heeft vernomen, zijn niet geloofwaardig, aangezien (i) verzoeker verschillende en onderling tegenstrijdige verklaringen aflegt over hoe en wanneer verzoeker te weten kwam dat hij tot de Madhibaan-clan behoort, met name in 2016 bij het afhalen van zijn identiteitskaart (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14, p. 16) dan wel ingevolge het overlijden van zijn pleegmoeder in 2017 (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15-16); (ii) niet aannemelijk is dat verzoeker pas op volwassen leeftijd zou hebben vernomen dat zijn pleegmoeder niet zijn biologische moeder was: verzoeker dacht dat zijn pleegmoeder zijn biologische moeder is en dat hij een kind was uit een eerdere relatie (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13-14) terwijl hij ook stelde dat zijn stiefvader de biologische vader was van al zijn jongere broers én oudere broers (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14-15).

- Het is niet aannemelijk dat verzoeker tijdens zijn jeugd geen enkel besef zou hebben gehad van zijn clanstatus en dat eventuele sociale uitsluiting zich pas zou hebben voorgedaan na het overlijden van zijn pleegmoeder in 2017: verzoeker verklaarde dat hij een probleemloze jeugd kende en met plezier naar school ging (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5-6, p. 15), terwijl zijn omgeving algemeen bekend was tot welke clan hij behoorde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15-16).

Verzoeker weet niet te overtuigen dat zijn pleegmoeder hem kon beschermen tegen de sociale gevolgen van het behoren tot de Madhibaan-clan, gezien hij niet kon toelichten hoe zijn stiefmoeder hem zou beschermd hebben (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17) en deze bescherming vooral blijkt af te hangen van verzoekers stiefvader, zodat haar overlijden geen afbreuk doet aan deze bescherming (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Bovendien valt niet te rijmen dat verzoeker enerzijds reeds sinds zijn tienerjaren discriminatie zou gekend hebben op school (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6), doch anderzijds altijd beschermd zou zijn geweest door zijn pleegmoeder en zich pas op latere leeftijd bewust zou zijn geworden van zijn clan.

- Voorts kan niet worden aangenomen dat verzoekers pleegbroers, die reeds geruime tijd op de hoogte waren van zijn clan en hem altijd hadden aanvaard (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7, p. 19-20), verzoeker na de dood van zijn pleegmoeder plots zouden verstoten hebben omwille van zijn clan. Dat dit verband hield met de erfenis kan niet worden gevolgd, aangezien verzoeker als niet-biologische zoon geen aanspraak kon maken op een erfenis (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7).

- Verzoekers beperkte kennis over zijn biologische familie en clanlijn en zijn nalatigheid om meer informatie te verkrijgen hierover (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15-19), maken dat zijn gestelde familieherkomst en clantoebehoren onvoldoende onderbouwd zijn, terwijl dit net de kern van zijn problemen vormt.

- Verzoeker toont niet aan dat hij in Ethiopië werd gediscrimineerd of sociaal werd uitgesloten wegens zijn vermeende lidmaatschap van de Madhibaan-clan, gezien (i) verzoeker doorheen zijn leven kon rekenen op een sociaal netwerk van familie, vrienden en zakelijke contacten, waaruit geen discriminatie of sociale uitsluiting blijkt (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4-5, p. 8, p. 25); (ii) uit verzoekers scholingsachtergrond – verzoeker kon in Jijjiga zonder problemen de tiende graad afronden, verkreeg een studiebeurs voor een universitaire opleiding in software-engineering in China en heeft een internationaal

diploma behaald (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5-7, p. 9) – geenszins blijkt dat hij structureel werd uitgesloten van onderwijskansen; (iii) verzoekers economische successen in Jigjiga – hij kon via zijn netwerk herhaaldelijk werk vinden en klanten aantrekken om een eigen bedrijf op te bouwen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4-5, p. 8, p. 25) – wijzen op een sterke sociale en economische integratie, waaruit geen discriminatie blijkt.

- Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij Ethiopië verlaten heeft vanwege een vrees voor vervolging na de voorgehouden incidenten, omdat (i) verzoeker niet aantoont dat hij tot de Madhibaan-clan behoort en de (onbewezen) incidenten geen verband houden met één van de vervolgingsgronden in het Vluchtelingenverdrag; (ii) verzoeker na het eerste incident in mei 2024 lange tijd heeft gewacht voordat hij Ethiopië in augustus 2025 verliet, hij bovendien na meerdere buitenlandse reizen telkens terugkeerde naar Ethiopië en hij verklaarde dat hij in augustus 2025 naar China ging om zakelijke redenen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3, p. 21, p. 26); (iii) verzoeker gewoon bleef werken en wonen in dezelfde regio in Ethiopië, niettemin hij beweerdelijk vervolging en discriminatie ervaarde omdat iedereen in zijn gemeenschap op de hoogte was van zijn toebehoren tot de Madhibaan-clan (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4, p. 21); (iv) verzoeker geen poging heeft ondernomen om zich elders te vestigen, terwijl zijn profiel – hoogopgeleid, meertalig, internationaal zakelijk netwerk, financieel welgesteld – hem in staat stelt om elders in Ethiopië een waardig bestaan uit te bouwen; (v) verzoeker niet aantoont dat deze incidenten en arrestaties daadwerkelijk hebben plaatsgevonden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23).

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Naast het niet-ontvankelijk verweer ten aanzien van een aantal motiveringen in de bestreden beslissing in een andere taal dan het Nederlands (zie *supra*), komt verzoeker in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het poneren dat hebzucht in *quasi* alle erfenissen tot twist leidt, het hernemen dat de familie van zijn pleegmoeder hem als Madhibaan verstoot, het verwijzen naar algemene informatie inzake de Madhibaan (stuk 3 bij verzoekschrift), het hekelen dat niet werd onderzocht of verzoeker zich veilig kan begeven naar en vestigen in Addis Abeba en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder.

Wat betreft de door verzoeker bijgebrachte algemene informatie inzake de Madhibaan dient te worden benadrukt dat deze geenszins kan volstaan om verzoekers vermeende behoren tot de Madhibaan aan te tonen, laat staan dat hij omwille hiervan een persoonsgerichte vrees voor vervolging dient te koesteren Ethiopië. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging *in concreto* uiteen te zetten en blijft hiertoe, gelet op de voormelde vaststellingen, geheel in gebreke.

Verzoekers kritiek op het gebrek aan onderzoek naar een intern vestigingsalternatief doet op geen enkele wijze afbreuk aan de terechte vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker op basis van zijn profiel – meertalig, hoger opgeleid, internationaal zakelijk netwerk, financieel welgesteld – zowel in Addis Abeba als elders in Ethiopië een waardig bestaan had kunnen opbouwen. Dat verzoeker ondanks de door hem voorgehouden discriminatie en uitsluiting, zich niet elders heeft gevestigd in Ethiopië, niettemin hij hiertoe wel degelijk de mogelijkheid had, ondermijnt de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van de door hem voorgehouden incidenten in Jigjiga en zijn hiermee gepaard gaande vrees.

Verzoekers argumentatie in het verzoekschrift kan aldus bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht.

Verzoeker slaagt er bijgevolg niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten (Ethiopisch paspoort; Chinees visum; kopieën van de reisweg; schooldocumenten; achtergrondinformatie over de Madhibaan-clan) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, dient vastgesteld dat geen van de partijen informatie heeft bijgebracht waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Jigjiga in de Somali-regio van Ethiopië een reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS